

معماری ایران

تجلی گاه اندیشه ها، معانی و مفاهیم

نرجس نوشادی*^۱، حسنیه هروی^۲

^۱دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قاینات، گروه معماری، قاینات، ایران

پست الکترونیکی: narges_noshadi@yahoo.com

شماره تماس:

پست الکترونیکی: hosnieheravi@yahoo.com

^۲عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

چکیده

توجه به موجودیتی فراماده، یک نیروی برتر و قوه خلاقه ورای آدمی و حسن نیاز به ستایش و تقدیس این حقیقت پنهان، عمری به اندازه ی سن و سال بشریت دارد. این موجودیت والا از اولین نمونه های تراوشات هنری انسان در جدار غارها و حتی صورتک های مصنوعه قبایل بدوی که در مراسم آئینی و مذهبی کاربرد داشته اند، همواره الهام بخش و دارای معانی فراطاهری و مملو از رازهای قابل جست و جو و درک در حد بضاعت فکری مخاطب بوده است. از این میان معماری به عنوان یک هنر مردمی و برخاسته از دیدگاه فرهنگی و روابط اجتماعی هرگز از این قاعده مستثنی نبوده و نگاه معنایی و استعاری در پس کالبد بناها، بویژه بناهایی که انگیزه و قداست روحانی داشته اند قابل بررسی است. ترادف معنا و معماری با مقابر هرمی شکل مصر و نخستین معابد، نیایشگاهها (زیگوراتهای) تمدن های اولیه همزمان بوده و این مقاله تلاش برای نمایاندن گوشه ای از این معانی در چند اثر مهم معماری ایران دارد.

واژه های کلیدی: معنا، معماری، انسان، هویت